

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 016090 25 U 2
Zenica, 21.08.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, Ranka Baškarad, kao sudija pojedinac, uz učešće zapisničarke Nazife Avdagić, u upravnom sporu tužiteljice L. Dž. (kći H.) iz Z., ..., protiv rješenja broj: 06-31/18-541/24 AM od 22.05.2025.godine, tuženog Federalno ministarstvo rada i socijalne politike Sarajevo, u upravnoj stvari priznavanja prava na ličnu invalidninu, prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, dana 21.08.2025. godine, u nejavnom rješavanju, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, koje je pobliže označeno u uvodu presude stavom 1. dispozitiva odbijena je kao neosnovana žalba tužiteljice u ovom sporu izjavljena protiv rješenja JU Centra za socijalni rad Zenica broj: 04/6-31-59-848/24 od 19.07.2024. godine, kao neosnovana. Tim rješenjem odbijen je zahtjev tužiteljice za priznavanje prava na ličnu invalidninu, prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak zbog neispunjavanja Zakonom propisanih uslova za priznavanje tih prava.

Blagovremeno podnesenom tužbom od 20.06.2025. godine, tužiteljica pobija zakonitost navedenog rješenja tuženog, zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi ističe, da njeno zdravstveno stanje odgovara 100% invalidnosti. Imajući u vidu, da je od decembra 2023. godine u kolicima, a da bi sjela u kolica mora neko da me stavi i dignu iz istih. Navodi, da sama bez pomoći drugog lica ne može niti leći, niti ustati, ima jake bolove u lumbalnom dijelu kičme, zglobovi su joj oštećeni, pogotovo lijevi, hrskavica propala, a u posljednje vrijeme tetive na istom, koljena strašno bolna, ima upalu mišića oba ramena, također osteoporoza oba kuka, lomila je desni zglob ruke, koji je pogrešno zarastao i sada otiče i bolan je na svako opterećenje, a posebno sada kad se mora služiti prilikom ustajanja i hodanja sa štakom, da bi otišla do toaleta, a ima dana kada od bolova nije u stanju stati na svoje noge. Zglobovi su joj stradali rano zbog teše upale krajnika, koje je operisala u 15 godini života u Sarajevu. Uz tužbu prilaže obimnu medicinsku i drugu dokumentaciju u prilog osnovanosti navoda tužbe. Imajući u vidu navedeno, predlaže Kantonalnom sudu u Zenici da ovu tužbu uvaži i pobijano rješenje tuženog, kao nezakonito poništi i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Tuženi u svom odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod svih činjeničnih i pravnih razloga za donošenje osporenog rješenja, te predlaže sudu da predmetnu tužbu u cijelosti odbije, kao neosnovanu. Tuženi organ je na traženje ovog suda dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je u postupku nejavnog rješavanja, odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Iz stanja spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da se tužiteljica dana 12.07.2024. godine obratila nadležnom organu za priznavanje prava po osnovu invaliditeta. Uz zahtjev je priložila nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenja za drugostepeni postupak broj: DOV-NI-PL-SA-354/24 od 07.06.2024. godine kojim je utvrđeno, da kod tužiteljice postoji oštećenje organizma u visini od 70%. Istim aktom je utvrđeno da kod imenovane postoji potreba za njegom i pomoći od drugog lica I grupe po članu 18.d, te da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom po članu 18.e Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom („Službene novine Federacije BiH“, broj: 36/99, 54/04, 39/06, 14/09, 45/16, 40/18 i 16/23), zbog čega je primjenom odredbi iz člana 18.b, 18.c, 18.d i 18.e navedenog Zakona, prvostepeni organ donio rješenje kojim je odbio zahtjev za priznavanje prava po osnovu invaliditeta. Protiv tog rješenja žalbu je izjavila tužiteljica koju je tuženi rješenjem od 09.10.2024. godine, odbio kao neosnovanu. Nezadovoljna takvom odlukom tužiteljica je pokrenula upravni spor tužbom kod Kantonalnog suda u Zenici koji je presudom broj: 04 0 U 016090 24 U od 22.01.2025 godine poništio rješenje ovog organa i predmet vratio na ponovni postupak i odlučivanje. Tuženi organ postupajući u izvršenju presude je sve spise predmeta ponovo prosljedio na Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenju za drugostepeni postupak radi dopune nalaza, ocjene i mišljenja broj: DOV-NI-SA-562/24 od 06.09.2024. godine, a u skladu sa datim uputama suda. Nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinskog vještačenje zdravstvenog stanja broj: DOV-NI-SA-180/25 od 25.02.2025. godine je utvrđeno da postoji oštećenje organizma i to u visini od 70%. Istim aktom je utvrđeno da kod imenovane postoji potreba za njegom i pomoći od strane drugog lica II grupe po članu 18.d Zakona, te da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom po članu 18.e Zakona koji je bio na snazi u vrijeme donošenja navedenog nalaza, ocjene i mišljenja uz dopunjeno obrazloženje. Imenovana pregledana od strane drugostepene komisije u dva navrata, 07.06.2024. godine i 06.09.2024. godine. Prilikom prve kućne posjete 07.06.2024.godine Komisija najavila dolazak, te zatečena u krevetu. Prilikom druge kućne posjete Komisija došla na pregled bez najave, zatečna u dvorištu kuće, gdje je obavljata poslove oko zimmnice (pečnje paprika). Samostalno uz pomoć štapa ušla u kuću gdje je i obavljen pregled. Prema kliničkom pregledu i priloženoj medicinskoj dokumentaciji u spisu radi se o dugogodišnjem dijabetesu sa komplikacijama dijabetičke bolesti na bubrežima i posljedičom renalnom insuficijencijom gradus IIIb, cijenili smo po tački 225-c u visini 50%. Po navedenom osnovu procenat se ne može povećavati, jer je veći procenat predviđen za teško oštećenje bubrežne funkcije (kod pacijentice se radi o srednjem funkcionalnom oštećenju bubrega), za amputacije i sljepilo. Funkcionalno oštećenje kičme i kontrakturu lijevog koljena sa ograničnim pokretima lakšeg do srednjeg stepena cijenili smo po tački 247-a u visini 30% (jer nismo našli neurološki ispad vezano za oboljenje kičme) i tačka 42-b (za koljeno) u visini 20%. Povećali smo procenat po osnovu oštećenja srčane funkcije jer prema nalazu UZ srca postoji bilateralna dilatacija atriya uz znakove sekundarne plućne hipertenzije uz očuvanu sistolnu funkciju (LV EF 75%) i cijenili je po tački 171-b u visini 30%. Isto nije uticalo na ukupni procenat invaliditeta koji je ostao isti. Porod carskim rezovima nisu predviđeni Listom invaliditeta da se cijene, a postojanje urinarne inkontinencije (nekontrolisano mokrenje) neophodno je objektivizirati funkcionalnim testom -

urodinamskim testiranjem. Ekstremiteti bez edema. Na oba koljena prisutne promjene degenerativnog karaktera uz ograničene kretnje u lijevom koljenu, ekstruzija zaostaje 10 stepeni, fleksija 110 stepeni, dok su kretnje u desnom koljenu u fiziološkim granicama. Neurološki na licu bez asimetrije, govor uredan, na ekstremitetima bez lateralizacije. MTR oslabljeni, RAT ugašen, stajanje na petama i prstima ne izvodi, parestezije do sredine potkoljenica po tipu dijabetične polineuropatije, navodi da ne kontroliše mokrenje. Tuženi organ postupajući u izvršenju presude Kantonalnog suda u Zenici, imenovanoj dostavio na izjašnjenje nalaz, ocjenu i mišljenje i drugostepene Ljekarske komisije pruživši joj mogućnost da iznese i nove činjenice i dokaze za koje se nije znalo u postupku medicinskog vještačenja i koje bi mogle uticati na utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja u pogledu oštećenja organizma, u odnosu na utvrđeni stepen oštećenja organizma. U svom izjašnjenju od 07.02.2025. godine žaliteljica ponovo osporava nalaz, ocjenu i mišljenje, te prilaže noviju medicinsku dokumentaciju i predlaže da se uz ranije priloženu medicinsku dokumentaciju izvrši sveobuhvatna ocjena njenog zdravstvenog stanja i da joj se tražena prava priznaju. Nadalje, po uputi suda tuženi organ je ponovo dostavio kompletan predmet spisa Institutu za medicinsko vještačenje na ponovni pregled od strane drugostepene Ljekarske komisije, koja je obavila neposredni pregled, te napravila uvid u kompletnu priloženu medicinsku dokumentaciju u spisu i donešen je novi nalaz, ocjena i mišljenje broj: DOV-NI-SA-283/25 od 04.04.2025. godine, kojim je utvrđeno da kod tužiteljice postoji oštećenje organizma u visini od 70%. Invaliditet se cijeni po Listi invaliditeta U.O. 10/21 od 20.05.2021. godine („Sl. novine F BiH“, broj: 63/21) po glavi XII tačka 225-c u visini 50%, glavi XII analogno tački 247-a u visini 30%, gl. VII tačka 171-b u visini 30%, glavi II tačka 42-b u visini 20% Ukupni invaliditet po Listi invaliditeta iznos 70%.Istim aktom je utvrđeno da kod tužiteljice postoji potreba za njegom i pomoći od strane drugog lica II grupe po članu 19. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine, i da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom po članu 21. Zakonom o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 13/25). Navedeni nalaz, ocjena i mišljenje od 04.04.2025. godine također je proslijeđen na izjašnjenje tužiteljici, koja u svom izjašnjenju od 12.05.2025. godine ponovno ističe nezadovoljstvo utvrđenom procjenom, obrazlažući isto kako je u konkretnom slučaju zanemarena priložena medicinska dokumentacija, te da je navedeni nalaz, ocjena i mišljenje potpuno pogrešan.

Naime, rješenje tuženog organa je doneseno na osnovu odredbe člana 21. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine kojom je propisano da naknadu za ortopedski dodatak može ostvariti lice kod kojeg je, u skladu sa ocjenom Instituta, utvrđena potreba za ovakvim vidom materijalne zaštite, a kod kojeg je došlo do amputacije najmanje jednog ekstremiteta ili teškog oštećenja funkcije ekstremiteta, slijepo lice, kao i lice sa enukleacijom jednog oka, te lice sa oštećenjem sluha koje koristi slušni aparat. Kako je u postupku, utvrđeno da kod tužiteljice postoji oštećenje organizma u visini od 70%, da je ostim aktom utvrđeno da kod tužiteljice postoji potreba za njegom i pomoći od strane drugog lica II grupe po članu 19. Zakona i da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom po članu 21. Zakona o jedinstvenim načelima ispod zakonom utvrđenog minimuma, pravilno je odlučeno da tužiteljica ne ispunjava zakonom propisane uslove za ostvarivanje traženih prava.

Kod ovakvih zakonskih odredbi, izjašnjenje tužiteljice u upravnom postupku o nalazu, ocjeni i mišljenju organa vještačenja, nije moglo dovesti do drugačijeg rješenja upravne stvari, pa ovaj prigovor tužiteljice ne dovodi u pitanje zakonitost osporenog rješenja tuženog od 22.05.2025. godine zbog čega se u tužbi neosnovano ističe da je osporenim aktima tuženog i

prvostepenog organa povrijeđen zakon na štetu tužiteljice, jer je tuženi organ postupio po obavezujućim uputama iz presude Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 U 016090 24 U od 22.01.2025. godine, tako što je tužiteljici, kao stranci u predmetnom upravnom postupku, dostavio citirani Nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo - Odjeljenja za drugostepeni postupak, te joj omogućio da se na isti izjasni u skladu sa citiranim odredbama člana 8. stav 1. i 141. Zakona o upravnom postupku.

Nalaz drugostepene komisije je sasvim jasan i dovoljno obrazložen sa detaljnim opisom zdravstvenog stanja organizma tužiteljice, kao i činjenicama koje su sa medicinskog stanovišta od značaja za donošenje pravilnog rješenja i na kojem nalazu tuženi zasniva svoju odluku sve u skladu sa odredbom člana 32. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u Federaciji Bosne i Hercegovine kojim je određeno da se sva rješenja organa uprave i prvostepena i drugostepena donose na osnovu nalaza Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja.

Iz navedenih razloga proizilazi da su neosnovani paušalni navodi iz tužbe da su povrijeđene odredbe Zakona o upravnom postupku, obzirom da je upravo suprotno navodima tužbe, tužiteljica bila prisutna na pregledima pred ljekarskom komisijom, imala je mogućnost izjavljivanja žalbe protiv prvostepenog rješenja, te podnošenja tužbe protiv osporenog rješenja, na koji način joj je omogućeno učešće u postupku, te se u konkretnom slučaju ne radi o bilo kakvoj povredi Zakona na štetu tužiteljice, kako se to u tužbi paušalno navodi.

Navodi o tužiteljičinom zdravstvenom stanju, te paušalnim prigovorima da nije cijenjena medicinska dokumentacija nije dovedena u pitanje pravilnost nalaza nadležnih ljekarskih komisija, kao stručnih (medicinskih) organa vještačenja u ovoj oblasti, posebno imajući u vidu činjenicu da prema nalazu, ocjeni i mišljenju stručnog organa medicinskog vještačenja u drugom stepenu, broj: DOV-NI-SA-283/25 od 04.04.2025. godine, kojim je utvrđeno da kod tužiteljice postoji oštećenje organizma u visini od 70%, da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom, jer je nalaz jasan i dovoljno obrazložen sa detaljnim opisom oštećenja i stanja organizma, kao i činjenicama koje su sa medicinskog stanovišta od značaja za donošenje pravilnog rješenja.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je zaključio da je navedeni Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja isključivo nadležan za predmetno vještačenje, te da je drugostepeni postupak medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja tužiteljice, kao i ocjena oštećenje organizma kod tužiteljice zakonito proveden, na temelju uvida u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju i neposredni pregled tužiteljice, kao i da tužiteljica u postupku koji je prethodio donošenju pobijanih rješenja, a niti u upravnom sporu pred ovim sudom, nije dovela u pitanje stručnost i pravilnost provedenog vještačenja.

Kako tužiteljica navodima iz svoje tužbe i dokazima dostavljenim uz tužbu nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost akta tuženog organa, ovaj sud je zaključio da je pobijano rješenja tuženog organa pravilno i zakonito, a navodi tužbe neosnovani, pa je primjenom odredbi iz člana 28. stav 1. i člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničarka

Nazifa Avdagić

Sudija

Ranka Baškarad